

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1230. Usque Ad Annum 1248

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1764

VD18 90118049

§. 31. Friderici ad S. Ludovicum litteræ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66268](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66268)

§. XXXI.

Sæcul. XIII.
A. C. 1245.

*Friderici ad S. Ludovicum
litteræ.*

Alteram epistolam Imperator Fridericus ad sanctum Regem Ludovicum dedit, in qua præcipue conatur sententiam Papæ nullam demonstrare diversis extrationibus. Prima est jurisdictionis penuria. Nam, inquit, quamvis secundum catholicam fidem agnoscamus, Deum Papæ plenam potestatem in res spirituales dedisse: nusquam tamen legimus divinam vel humanam legem aliquam, ex qua possit pro arbitrio suo imperium transferre, Reges ac Principes in rebus profanis judicare, ac terris privando punire. Per jus & consuetudinem ad eum pertinet nos inaugurare: sed nos movere gradu non ideo magis potest, quam alii cæterorum Regnorum Præsules, qui Reges inungunt suos.

*P. Vin. I.
ep. 3.
Matth. Par.
p. 614.
v. Rayn.
1246. n. 21.
&c.*

Deinde ad vitia iudicii venit. Non id accusatio, ait, non denunciatio, non inquisitio præcessit, sed prætensa notitia publica, quam nos negamus; & quam quilibet Judex obtendere posset ad condemnandum, quemcunque vellet, absque ordine iudiciario. Ut ajunt, adversum nos in concilio consurgebant testes quidam pauculi, quorum unus, scilicet Episcopus Calvensis nos oderat, quippe cujus frater ex justa sententia no-

Sæcul. XIII.
A. C. 1245.

stra e patibulo suspensus, nepos proditionis convictus erat: alii, ut Archiepiscopi Tarraconensis & Compostellanus ab extrema adveſti Hispania, & rerum Italiae profusus inscii facile subornari potuerant. Sed si adfuissent cum actore testes, accusatum quoque comparere, aut contumaciae juridico ritu damnari oportuisset. Non legitime acciti miseramus oratores, qui absentiae nostrae causas exponerent: non auditi sunt. Constat vero, actionem contra nos civilem, non capitalem fuisse; quia, cum vocaremur, nobis libertas relicta est per nos aut per Oratorem comparendi. Ipsa contumacia, si ponamus aliquam, non punienda est per iudicium decretorium sine cognitione causae condemnans. Etiam forma pronuntiationis sententiam fuisse nullam ostendit, quia non Orator noster praesens, sed nos absentes damnabamur.

Sententiae iniquitatem plane exhibemus per monumenta publica, uti praesentium lator sigillatim proponet. Papae praematura festinatio ad ferendum iudicium patet ex eo, quod ne triduo quidem expectaverit Episcopum Frisingensem, Magistrum Ordinis Teutonicum, ac Petrum de Vineis, quos postremo ad concilium consociendae pacis gratia miseramus. Denuum poenae qualitas malevolentiam & vanitatem Iudicis declarat. Crimine laesae Majestatis condemnans Imperatorem Romanum, legi subjicit illum, qui

qui per dignitatem suam legibus solutus, Sæcul. XIII.
 pœnis profanis a Deo solo puniri potest nul- A. C. 1245.
 lum supra se hominem habens. Spirituales,

nempe peccatorum nostrorum pœnas cum demissione accipimus, & fideliter persolvimus non tantum a Papa, quem spiritua- lem patrem ac Dominum nostrum agnosci- mus, verum etiam a quolibet Sacerdote no- bis impositas. Quæ res manifestum facit, quo jure suspecti de Religione reddamur, cui firmiter adhæremus, & quam simpliciter profitemur (testamur Deum) secundum approbationem Catholicæ ac Romanæ Ec- clesiæ.

Considera proin, an obedire debeamus huic sententiæ non solum nobis, sed cunctis Regibus, Principibus, ac Proceribus profa- nis, tam noxiæ ac pronuntiæ non con- sulto quoquam Principum Germanicæ, a quibus nostri electio ac destitutio pendet. Considera effectus hujus moliminis! A no- bis initium Papa ducit; in te finem faciet, & gloriatur palam, post subrutam poten- tiam nostram nullius renixum esse metuen- dum. Jus igitur tuum una cum nostro tuere, atque jam nunc provide tuorum successorum commodis! Absit, ut adversa- rio nostro, vel Legatis aut Nunciis ejus pu- blice aut secreto saveas! Resiste illi forti- ter pro viribus tuis, nec in terras tuas reci- pe ex emissariis ejus quenquam, qui tibi sub- ditos concitare in nos velit. Nec dubita,

Sæcul. XIII. A. C. 1245. *quin iuvante Regum Rege, qui æquam semper causam protegit, his initiis ita nos opposituri simus, ut effectus rei tibi minime sint timendi. Rationem hujus perturbationis, quæ totum orbem Christianum in discrimen conjicit, Deus ab eo exiget, qui materiam illius præbet. Dabat Taurini ultimo die Julii 1245. Misit etiam Anglorum Regi, & probabiliter aliis Principibus.*

Matth. Par.
p. 596.

Id. p. 516.

Prior epistola Fridericum reddiderat odiosum, ut qui minuere vellet Ecclesiæ libertatem ac excellentiam, ab opibus & splendore profano separari non posse tunc visam; & hæresis suspicionem de illo conceptam firmaverat. Sed altera contrarium habuit effectum, & a Papa multorum Principum animos avertit, si Fridericus succumberet, Aulæ Romanæ dominationem timentium.

§. XXXII.

Papa sententiam tuetur suam.

Generalia Cisterciensium comitia festo Exaltatæ sanctæ Crucis die 14 Septembris ex more cum agerentur, ad illos Papa epistolam dedit, in qua dicebat: *Ecclesia in horribile venit periculum, quod precum duplicationem postulat. Non amplius solliciti erimus, ut contra Fridericum,*